

Antecedentes.

En el ^{musical} concurso celebrado en Madrid con motivo de la Exposición de Pintura última se ha concedido el premio de transcripciones de música antigua a la traducción del libro de cifra de Vihuela "El Maestro" de Luis Milán (Valencia 1535). Una buena selección de las obras que contiene este libro existen ya publicadas en traducción moderna por el conde de Morphy en su ^{cuatro tomos} obra "Les Luthistes espagnols du XVIe Siècle" (texto alemán y francés) editada ^{por el conde de Morphy} por Breitkopf de Leipzig en 1902, con un extenso prólogo de Gevaert.

Optaban también al premio de transcripciones las de un libro de Madrigales ^{destinados a estudio} ~~en texto~~ ^{propios} ~~cartellanos~~ y catalanas, de Juan Este autor, es casi desconocido en España y enteramente desconocido en el extranjero. En España lo ha dado a conocer Pedrell en un estudio publicado en la "Revista Musical Catalana" de Barcelona, en cuya misma ciudad el "Orfeo Catalá", ha ejecutado cuatro de los Madrigales que contiene el libro. De éste, ~~se conserva~~ ^{impresso en} ~~Barcelona~~ ^{Barcelona} en 1585, se conoce un solo ejemplar en todo el mundo, existente en la Biblioteca del Exorinal. Grudien, el autor de los Madrigales, es considerado por Pedrell, autoridad ^{competente} ~~en la materia~~ en la materia, como uno de los mas grandes músicos que existieron en el siglo XVI. A juicio de cuanto han oído sus obras y a juicio del mismo Pedrell, puede comparársele sin desventaja con Galland de Larus, con Luca Marenzio y con el mismo Palestrina.

Las rarezas alegadas por Cecilio Roda, autori-

dad de Mayor pero dentro del Jurado y a la cual se han sometido los demás individuos del mismo) en defensa de las transcripciones de Milán, son las siguientes:
~~que~~ Que con ellas se corrigen equivocaciones sufridas por Morphy.

Que el traductor da ^{acercade} ~~de~~ Milán gran cantidad de datos biográficos, críticos ~~et biográficos~~ además de los publicados por Morphy en su obra.

Que la transcripción es completísima y contiene obras mas interesantes que las seleccionadas por Morphy.

Que Milán es históricamente mas interesante que Grudien porque el primero, que murió en 1565, no pudo conocer a Palestrina y el segundo pudo conocerlo porque murió en 1595.

Estas son las razones mas importantes que ha alegado el Sr. de Roda para premiar y conceder los honores de publicación póstumos al premio a las obras ya publicadas en buena parte (casi la mitad) de Milán, con preferencia a las obras desconocidas ~~de~~ ^{i absolutamente inéditas modernamente} de Grudien.

Las obras de Milán son escritas para viola y aunque de gran interés histórico (si no fueren ya conocidas) su importancia artística bajo el punto de vista estético ~~deja~~ es bastante relativa por causa de la índole rudimentaria del instrumento a que van destinadas; mientras que las obras de Grudien, escritas para voces humanas a 4. ~~5. y 6.~~ o mas partes, alcanzan el nivel artístico mas elevado en aquella época de esplendor del arte vocal, en cuyos moldes vertían los músicos sus inspiraciones mas puras, su espressionismo mas refinado y sus concepciones mas sublimes.

~~#8 de...~~

Sento no haver contentat avans a l'
en Pujol. Digali que'm dispensi i serveixi
aquesta carta també de resposta per ell.

Al rebre el seu telefonema primer in-
dicantme la sospita de poder ser víctimes
d'un timo, vareig correr a buscar a uns
quants del jurat i per sort vareix trobar
el que buscava en un palco del Real. Sense
ensenyar el telefonema vareix manifestarhi
que sem havia indicat la dita sospita
fentlos veure el ridícul del jurat si la
cosa es confirmava. Varen contestarme
que no hi havia tal cosa que l'obra
de Morphy se citaba en la transcripció
que d'en Milán s'havia presentat i
que ells ja la coneixien i havien com-
parat les dues transcripcions. Com
no podiem enraonar gaire i el Pujol
m'annunciava carta vareig decidir espe-
nar. Efectivament al dia següent vareix
rebre carta d'en Pujol i no conformantme
amb les raons que s'em havien dat de
paraula vareix escriure al president
reproduint les raons qu'en dava en
Pujol i afeginthi uns quants qu'a
mi s'em varen ocórrer al escriure.
Als dos dies vareix tenir carta del presi-
dent citantme a casa seva. Vaig anarhi
i vaig veure qu'el president havia

enviats una còpia de la nova carta a (2)
cada individu del jurat i tots havien
contestat. Entre totes n'hi havia una
d'en Cecilio Roda que al meu entendre
justifica plenament el fallo del jurat.

Vaig demanar-ne una còpia pera enviar
la a n'en Pujol i encare no la he rebut.

Aixís que la rebi us la enviaré desseguida.

En general la carta d'en Roda ve a dir:

1er Que l'autor de la transcripció nova
d'en Milan, cita i corrobora la d'en Morphy.

2^{or} Que la esborra de moltes equivocac-
cions.

3er Que dona sobre Milan una gran
quantitat de dats biogràfics, crítics, bi-
bliogràfics i de tota mena absolutament
inèdits.

4^{ent} Que la transcripció es completíssima
i consta de ~~sans~~ moltes dotzenes i pico
de composicions.

5^{ent} Que no's pot afirmar qu'en Morphy
hagués transcrit les millors ja que es
molt difícil fer-se càrrec del valor
de les obres abans de transcriure les.

6e Que efectivament n'hi ha de
molt mes interessants que les transcri-
tes per en Morphy.

7.e Que apesar de les indicacions d'en (3)
Murphy sobre la manera de transcriure
les obres d'en Milàn, queden molts
punts foscos sobre tot en la qüestió dels
valors i del compàs que ha tingut de
resoldre el de la nova transcripció.

8.e Que encare qu'en Milàn i en
Brudien hagin sigut casi contem-
poranis en Milàn no va poder conviure
a Palestina i en Brudien si y que
per lo tant queda d'un major inte-
rès historic en Milàn qu'en Brudien.

9.e Que respecte de les transcripcions,
el que ha fet la de en Milàn ha tingut
de resoldre ~~molt~~ número mes gran
de dificultats que el de la transcripció
Brudien doncs les obres d'en Brudien
están ja escrites amb notes musicals.

Altres moltes coses deia la carta
i que ja veuren quan la llegim.

L'autor es un bibliotecari de la
biblioteca nacional ahont li ha en-
dels uns tres originals que's coneixen
de l'obra El Maestro d'en Milàn y
sembla que li ha treballat anys seguits
en aquesta transcripció y que ha fet

en aquest assumpte estudis molt sèries. (4)

Tal es l'estat del assumpte y a mi
me sembla que s'ha obrat amb impar-
cialitat declarant sempre que soc
ignorantíssim en aqueixes coses però
que atenent a les raons que sento d'una
part i altra me sembla que s'ha fet
justícia. La transcripció d'en Milán
que té mes de 300 planes de nota
i lletra menudíssima es realment
interessantíssima.

Orfeo Català

Barcelona

Rud. Ramon Enola Trece,
Rector de
Escuela

18 Decembre 910

Benvolgut amic:

Fa ~~tres~~ ^{set} ~~o quatre~~ dies qu'en Millet m'ha comunicat el contingut de sa darrera carta referent al concurs i a la decisió del Jurat confirmant el fallo a favor de les transcripcions d'en Milán.

Per fi s'ha resolt l'assumpte i encare qu'en sentit desfavorable pera nosaltres, hem sortit de tota manera del estat d'incertesa qu'en angustiaja.

Ara sols me resta donarli, en nom meu i en el de mon company Farruells, les merces mes expressives per l'interés que s'ha pres per aquesta qüestió i pregarli una vegada mes ens perdoni el peu fi de molesties que li hem ocasionat. ~~Ben~~ Pot ben viure en la sinceritat del nostre agraiement encare que les circumstancies ens hagin estat adverses, perquè estem convençuts de que voste ha fet tot lo qu'ha sapigut. ~~meu~~

Dit això, aquesta carta podria donarse per finida; pero'm berrina pel cervell una idea qu'en mortifica bon xic i abans per ultima vegada de la seva actualitat an la lectura d'aquesta carta que contindria coses potrer d'un interés ja molt relatiu pera voste, vaig a comunicarli la meua calòria an. Totes les conseqüencies que d'ella se despreuen.

De tal manera han anat les coses an aquest concurs que, als veurem obligat a donar la ven d'alerta per lo que jo

creia un atentat contra justícia, hauria ⁽²⁾
pogut la meua actitud ferre sospitosa
d'inconcreció; fins hauria pogut aparèixer
als ulls de vostè (i això'm doldria sobre-
manera) com la d'un vulgar atrapsador
de premis al qui la perspectiva d'una
carabassa hafa perdut el seny i l'embranca
per viaranyes tortuoses i allunyats de
la veritat. Aquesta imprecisió que vostè
pot haver tret d'aquest embolicat assumpte
es la que jo'm crec obligat a desvanir
exposantlle els meus punts de vista i fonsa-
ments de criteri que m'ha guiat i m'guia.
La cosa ~~era~~ ^{és} llarga i difícil d'explicar però
precisament les raons aduïdes per en
Roda en defensa de les transcripcions
d'en Milán servirán admirablement
per a'l meu objecte.

Al saber que anaven a premiar-se les
transcripcions d'en Milán vaig creure de
primer moment, com ja vaig dirli, qu'és
tractava de suspendre la bona fe' de tot
o part del jurat i profitant-se sense
dir-ne un mot de l'obra d'en Morphy.
Felicitment vaig errar-me i'l transcriptor ha
obrat honradament al esmentar aquesta
obra. Però no es aventurat el dir que l'interès
de la nova transcripció d'en Milán queda
considerablement annuïtat per la existencia
de la obra d'en Morphy, presentada amb
tot el prestigi d'un Senaert, realçada per
l'alt interès que li donen les obres de molts

altres autors que conté odenies d'en Milán, ⁽³⁾
i coneguda ^{ja} fins i tot a la seva ~~present~~ ^{publicació} en francès i alemany per tot el món
de la musicologia. És probable ^{que} ~~quels~~ qui ja
conegueren Milán per ~~Mr.~~ Morphy poc s'in-
teressaria per la nova transcripció; i ^(encara) qui no
conegui, cercarà preferentment l'obra d'en
Morphy perquè amb ella abarcaria d'una
solançada ^{coneguda} ~~casi~~ tota l'obra dels nostres vinclistes
del segle XVIe. ^{Boudieu al contrari es deu poc conegut}
^{a Espanya i absolutament desconegut}
^{fora d'ella} És possible que el nou transcriptor d'en

Milán cometessi moltes equivocacions ^(a l'libertat)
d'en Morphy; però aquestes equivocacions ^{i diferències}
~~haurien~~ ^{deuen} ésser forçosament molt relatives
i no afecten per tant fonamentalment
l'obra d'en Milán. ^{En què en Morphy feu requirer} Cito ho he comprovat
^(matèria) transcribint directament ~~després~~ ^{algunes peces} de
la cifra ^{li} comparant-les amb en Morphy.

És realment interessant el descobriment
de nous dades referents a n'en Milán, com
ho fora el poder trassar ^{una} ~~la~~ biografia exten-
sa d'en Boudieu. Però lo que és relativa-
ment fàcil amb ~~ella~~ ^{la personalitat} Milán per la seva
importància polític-social-artística dintre
de la seva època, se fa caní impossible
amb la ~~seua~~ ^{luminosa} figura d'en Boudieu, canonge
i mestre de capella durant cinquante anys,
de la Sen d'Urgell, un veritable reco-
de món. Si volem saber quelcom d'ell
ens hem d'acotar amb les lacòniques
citacions d'actes de cabildos i comunitats
i bon guig encara, perquè de la seva història

a bon segur qu'aquests ne son els fets (4)
mes culminants. Quedem doncs en que
si la biografia d'en Gaudien no es ~~faix~~
extensa es perquè'l pobre home no'n té més.

Respecte del número d'obres de que
realment consta el llibre d'en Milán,
la suma de les que dona en Morphy en
el seu senyalament es la de 69 que
~~jo~~ vaig detallar en ma carta. Totser la
diferència que s'observa entre aquest senya-
lament i la transcripció nova es deguda
a ^{en aquesta última} ~~ser~~ considerades com a obres distin-
tes les variacions ~~d'una mateixa~~ o les
diverses parts en que's divideixi una
mateixa obra. ~~Existeix així en Morphy~~
~~una cinquentera a mes d'altres d'en Milán.~~
~~Sols en defensa de la nova veracitat.~~
M'atura en aquest detall sols en defensa
de la nova veracitat.

Qui en Morphy va transcriure tot
el llibre d'en Milán. podem creure-ho
perquè'n Bevaert ho diu; i havent
transcrit tot el llibre, no es pas massa
aventurat suposar qu'extrullí lo que
va semblar-li mes interessant pera
publicar-ho en la seva obra. ~~El~~
Sembla confirmar aquesta idea el fet
de que d'entre totes les fantasies sols
ne publica 13, donant en canvi complets
els Romanes castellans, els Villancios
castellans i portuguesos i ~~els~~ Pavanes,
omitint els Cientos i els Sonets italians.
i 2 Pavanes.

(5)

Deia jo, amic Vives, que la notació
cifrada era molt fàcil de traduir i'm
remetia a l'explicació i exemples que d'ella
dona el mateix Morphy. No obstant en Roda
afirma lo contrari i parla de dificultats ori-
ginades per la qüestió dels valors i del compàs.
~~Així me fa dubtar molt de que hagi~~
~~No se sap. Roda deu haver fet personalments~~
transcripcions instrumentals de cifra i trans-
cripcions vocals de notació proporcional; pero
jo que n'he fet de les dues menes puc afir-
mar, i especialment en el cas concret d'en
Milan, que la transcripció de la cifra
d'aquest autor es facilissima, molt mes
fàcil que la de la notació proporcional de la
mateixa época. En la cifra d'en Milan,
el compàs està indicat amb el signe corresponent
al començament de cada pedda; ademés, les
delimitacions del compàs ~~han~~ queden perfectament
establertes per medi de línies divisories, exacta-
ment com avui en dia; i per si no fos prou,
al demunt de cada cifra indicadora del sò
exacte que deuen produir les cordes, hi ha la
figura ^{o nota} musical representativa del valor que
a cada sò deu assignarse. Aquestes son
les característiques de la cifra d'en Milan, que
per aquestes causes es la mes clara, practica,
racional i fàcil de totes les cifres ~~completes~~ ^{establertes}
usades en els diversos països del món i per
tots els mestres ~~que~~ ^{estahen} dedicats a la com-
posició de musica instrumental desde'l
segle XV fins avui en dia. Tregi si en
general ha d'esser fàcil la notació cifrada,
qui encare s'emplea avui en dia en els me-

todes de guitarra (instrument successor de la (6
vihuela) para uso de aficionados sin necesi-
dad de ~~aprenderla~~ maestro i en
els metodes de Acordeon!!! Per lo que li
acabo d'explicar compendrà que'l transcriptor
de les obres d'en Milan no ha tingut de vencer
~~atras~~ dificultats ni aclarir punts ^{de expressió} fosc
dels originats per les errades d'impremta
molt frequents en aquella época tant en la
notació cifrada com en la proporcional; am
la condició de que mentres en la notació cifrada
en la que d'una ullada s'abarca tot el movi-
ment de les veus o parts a qu'està escrita l'obra
els errors d'impremta consisteixen casi sempre
en canvis d'una cifra per altra molt fàcils d'ad-
vertir i de rectificar al fer la transcripció, en
la notació proporcional, per causa d'esser
les veus impreses o manuscrites separatament,
es a dir no posades en partitura sinó en
veritables particellas ~~separades~~ els errors d'im-
premta's multipliquen per omissió o repe-
tició de notes, per lo mateix am les pauses ~~que~~
~~les quals la notació cifrada n'està desproveïda~~
(las quals no s'empleen en la notació cifrada)
per canvis d'una figura per altra o d'una
pausa per altra per omissió o confusió de
punts de prolongació i de perfecció, com qu'en
~~les altres~~ ^{en} la notació proporcional no s'usa-
ben les línies divisories de camps per llarga
que fos la composició, succeís un gran fre-
quencia que ls errors d'impressió continguts
en una de les veus no s'adverteixen fins
que s'han transcrit les altres i ho descobreix
el moviment contrapuntístic defectuós i l'ar-
monia desgabellada que s'origina. Aleshores cal

descobrir ^{en} quina ven se troba l'error i en (7)
que pot consistir aquest; i cal ~~pas~~ ^{no} que m'esforci
en demostrant-li a vostè ~~que~~ que concie
prou les característiques de la composició po-
lifonica del segle XVI els prodigis de perspi-
cacia que s'han de fer ben sovint els concie-
ments qu'es necessiten pera arribar a una
conclusió perfectament satisfactoria que per-
meti la rectificació de la errada. Podria ob-
jectar-me que això deu succeir de cent en
quaranta com vulgarment se diu; però jo,
qui he transcrit molta música puc afirmar
que succeix amb una freqüència lamentable
especialment amb la música impresa, per
causa de la cura escassíssima o nula
en la correcció de proves i ~~especialment~~
per la ineptitud dels obrers caixistes
~~especialment~~ en països en que, com en
el nostre, s'imprimia poca música.
Puc jurar-li que tant jo com el meu
amic ~~Forrells~~ ens hem vist obligats de
vegades en la transcripció de Brindieu
a passar hores i fins dies cercant els
errors qu'ens impossibilitaven de tirar
la tasca endavant.

Cal ademés tenir en compte qu'en la
notació proporcional, si bé les figures
son en molta part semblants a les actuals
(que no son mes que la transformació evolu-
tiva d'aquelles) estan subjectes a certes
regles de valoració anomenades propor-
cions, prolació, diminució etc. bon xic intrin-
cades i diferents de les actuals. Això vol
dir que il que sobrament posseïzi la ~~teoria~~

moderna per bé que la posseheixi no pot ⁽⁸⁾
transcriure la notació musical antiga.

Altra dificultat es la qu'origina la ~~la~~
~~seu~~ aplicació dell ~~text~~ la lletra a la
música, per la manera incorrectíssima
en que ben sovint ~~s'hi~~ troba aplicat, en
els impresos o per la falta absoluta
d'aplicació que s'observa en molts ma-
nuscrits en qu'el text literari està tot
apilatat al començament de cada
ratlla i's deixava als cantors la fa-
cultat de colocarlo allà about volguessin
o la costum o rutina els aconsellés.

Lo mateix succeix amb les alteracions,
respecte de les quals son els documents musi-
cals en notació proporcional d'una par-
quetat desesperadora. En efecte, també's
deixava a la perícia dels cantors l'implem-
exacte de les alteracions que les mutacions
de tonalitat exigien; però això que per als
cantors del XVe segle era sens dubte una
tarea relativament fàcil, constitueix per al
transcriptor modern una sèrie d'enigmes
per a qual solució desgraciadament moltes
vegades pel gust personal i la expe-
riència. D'aquesta dificultat també n'està
completament exempta la notació en cifra,
perquè ~~amb~~ els números progressius
per semitons i cada un d'ells indica
eficacement un so, siga natural siga
alterat.

Perdoni aquesta llarga dissertació comparativa

de les notacions (o aquesta llarga llista, com ⁽⁹
vulgui) que pot semblar-li fetu a porta per a
galejar d'erudició. Com prenc que ni excedeixo
abusant de la seva bondat, però ^{absolutament} necessa-
ri per a que vostè judiqui amb plè coneixement
posar els punts sobre les is i destruir les
afirmacions tan ~~terribles~~ ^{extraordinaries} ~~com~~ ^{gratuites}
de Sr. Roda.

Resta encara una de les afirmacions
d'aquest bon senyor que ~~pot~~ ^{pot} ~~ser~~ ^{pot} ~~mes~~ ^{pot}
gràcia ~~de~~ ^{de} totes. La de qu'en Milan histori-
cament es mes interessant qu'en Brudien
perque ~~no~~ ^{no} poguè conèixer a Palestrina, i'n
Brudien el poguè conèixer. Deixant de banda
el que les obres d'en Brudien ~~tenen~~ ^{tenen} tant poc
que veurem amb Palestrina com les del mateix
Milan perque a les tres les informa un
esperit ben diferent que no pot escapar
a la fina percepció d'un bon músic i sense
aturarnos a discutir si Palestrina va influir
o no va influir ^{poterósament} en la tècnica musical
del seu ^{temps} ~~seu~~ ^{i ardues} innovacions ^{genials}, cosa molt
discutible perque la tècnica de Palestrina
no es ni mes ni menys extraordinaria que
la de la majoria d'autors del seu temps i la
seva superioritat sobre d'ells resideix princi-
palment en la ^{o inspiració} ~~pureza~~ i enlaira ment de la seva
concepció ^{exclusivament} musical, si el Dr.
Roda amb aquesta afirmació se refereix a
lo que tècnicament poguè ^{Brudien} ~~aprendre~~ de
Palestrina, cal reconèixer qu'el Dr. Roda
senta un principi de criteri tan mons-
truós que la seva aplicació ens conduiria
a les conclusions mes desatinades, com per

Sebastià Bach emitis el seu fallo a favor (11)
de les ^{obres de Couperin} ~~obres de Couperin~~? Certament aquest fallo
seria considerat com una gran anomalia
i no pas en desprestigi de la producció instrumen-
mental del cèlebre compositor francès. ~~Però~~
Els el valor estètic d'aquesta, amb tot i ser gran
es d'un ordre ben diferent i està en un
nivell ~~ben~~ xic inferior al de la producció
~~obres~~ de Bach. És que les amables i pican-
tes fantasies del mestre francès resten molt
per sota del ~~gran nivell~~ ^{enlairament} de concepció, del
refinament d'expressivisme imposat pel teat
en les obres de Bach. És qu'en una paraula, les
obres de l'un son a les del altre lo que la
opereta es al drama líric, lo que la poesia
galant ~~és~~ a la èpica, lo qu'el baix relleu a
la estatuaría ^{corporea} ~~grau~~.

Dones en el cas present i baix el
punt de vista artístic qu'és el primordi
en que devia col·locar-se l'Eurat al ~~judicial~~
les obres d'en Milan i en Brindieu, encara
li resulta favorable la comparació que
~~he~~ acabo de fer, perquè l'art d'en Milan
amb tot i ser molt interessant no deixa
d'esser un art rudimentari per la indole
imperfecte de l'instrument a que s'aplica,
un art ^{molt} més interessant baix el punt de vista
històric que del estètic, mentre que l'art d'en
Brindieu ^{com el dels grans modernistes de la seva època} ~~es~~ ^{és} definitiu en sa ~~existència~~ ^{essència}, és
art vivent per regles que passen, és art in-
mortal brollat de les regions més pures del
esperit i aplicat a un instrument ja perfecte
per sa naturalesa com es el chor de veus
humanes. I aquest art qu'en man d'una

nitjanja com moltes n'hi haqueren en la (12)
seua època d' esplendor produint obres estimables
i agradables encare avui, aquest art en ^{obres} mans
del geni d'un Provençal produïx tant perfectes
i refinades, tant definitives com ~~certs~~ ^{la majoria de} madrigals
amb text castellà, i especialment com els catalans
Si l'amor en un ser dura, Tantant amor,
i'l sublim dir entre carts en que la música
se manté sense esforç, naturalment, al nivell
d'idealitat poètica en qu'es fressa el text
d'Aurieu Marc; i quan d'un músic se
pot dir això ja no cal afegir res més.

Tot això, ~~en el meu entendre tan~~
tan essencial al meu entendre ~~es~~ lo
que sembla haver passat desapercebut
al Dr. Roda, i'm resultaria incompren-
sible si no m'avisés convenientment cada
vegada qu'hi penso, que tots flegats
hem partit d'un malentès. ¿No li
sembla que tot això s'hauria evitat si
el cartell del concurs hagués estat redac-
tat de la següent manera: L'adjudicaria
un premi de 2000 pessetes a la millor trans-
cripció del llibre de cifra de vihuela "El
Maestro" d'en Lluís Milan acompanyada
de la ~~biografia~~ monografia més extensa
i ben documentada? Alleshores fora dubtes;
i la inclinació manifestada ja pel Dr.
Roda envers la vihuela quan en 1906, al
redactar la notícia ~~del~~ "Academia endresag"
al ministre demanant la creació d'aquest
concurs al posava aquest instrument en
lloc preferent al tractar de transcripcions,
s'hauria vist satisfeta sense dubtes, i a

nosaltres, pobres provincians qu'ignora. (13)
nem fins fa pocs dies la debilitat d'aquell
senyor per la cifra de vilueta ens hauria
estatviat una feinada immensa feta amb
aclaparadora precipitació pel curt ^{espai} ^{de temps}
qu'es ~~deu~~ concedi en el ^{correu} ^{correu}, i final
ment a vosté. ~~L'hi hem~~ ^{li hem} ocasionat i la
darrera que li ocasionem d'haverse d'en-
terar d'aquesta immensa carta, si es
que la paciència no li ha mancat
fins aquí.

Si encare n'hi queda una engruna,
l'aprofito pera demanarli que m'envii
l'original de la carta célebre d'en Roda,
i'm digui si'n puc fer ~~un~~ ^{un} perquè tinc
ganes de marejarlo ben molta correcció
an aquell bon senyor. Es cert qu'això
es fer iis del dret del pataleig, pero es
de lo que generalment ens hem d'aconten-
tar els d'aquesta terra i'm voldria pri-
varmen. Si puc fer iis de la carta
d'en Roda sense comprometre a vosté
en lo mes mínim, qu'això no ho faré
mai, la revolcada que li preparo
me sera molt mes fahedora.

Li agrairé que me la envii i em
digni quatre mots com mes aviat
millor.